

tallet, at det var dets Opfattelse, »at jo mindre Adgang der findes til i hvert Fald midlertidigt at holde en Minister økonomisk skadesløs ved sin Afgang som Minister, jo mindre vil det være muligt at hindre denne i at bibeholde, eventuelt overtage andre lønnede Hverv under sin Funktion som Minister, en Udvikling, som allerede synes indledet af den nuværende Regering, og som — videreført — vil kunne virke i høj Grad skadelig for den offentlige Moral, som hidtil, støttet paa de hidtidige særdeles gunstige Pensionsbestemmelser for Ministre, har krævet, at en Minister ikke maa indehave Hverv, som kan influere paa hans eller Regeringens Stilling, eller hvorved han bliver økonomisk afhængig af Trodiemand. Dette Krav vil selvsagt ikke kunne ventes respekteret, naar en Minister i det første Aar overhovedet ikke har Adgang til Pension, og naar der ikke — i hvert Fald midlertidigt — haves Adgang til ved en Ministers Afgang at holde ham økonomisk skadesløs, indtil han atter kan genoprette sin private Økonomi.« Mindretallet fandt det rigtigt ved Ændringsforslag »at præcisere denne hidtil uskrevne Lovs Krav til en Minister om bortset fra Rigsdagsvirksomhed ikke at have andet lønnet eller tantiemegivende Hverv i offentlige eller private Foretagenders Tjeneste, hvorfor det i Forening med det radikale Mindretal stillede et Ændringsforslag om en ny saalydende Bestemmelse: »Ministre maa ikke udover Rigsdagsvirksomhed have noget lønnet eller tantiemegivende Hverv i offentlige eller private Foretagenders Tjeneste.« Samtidig stillede Mindretallet Ændringsforslag om at nedsætte den nugældende Tjenestemandsløvs Bestemmelser om Ministerpensioner, dog saaledes, at der kun var Adgang til ved kgl. Resolution midlertidigt højst for 2 Aar ad Gangen at sikre en Minister en højere Pension end den ham lovmæssigt tilkommende.

Mindretallet kunde heller ikke tiltræde Regeringsforslagets nye Bestemmelse i § 94, Stykke 2, hvorefter en Tjenestemand, der udnævnes til Minister, kan lade det af ham hidtil beklædte Embede henstaa ved Konstitution. Mindretallet fandt det ikke forsvarligt overfor saadanne Embeder, og der vil jo som Regel kun være Tale om store og betydningsfulde Embeder, at disse i længere Tid, muligvis i flere Aar, beklædes ved tilfældig, maaske endog skiftende Konstitution. Mindretallet, ligeledes i Forening med det radikale Mindretal, stillede derfor Ændringsforslag om, at denne Bestemmelse udgaar.

Det radikale Mindretal udtalte, at det erkender, at de almindelige økonomiske Forhold begrunder Ændringer i den bestaaende Ordning med Hensyn til Tjenestemandslønninger. Mindretallet mener, at en saadan kunde have været gennem-